

Mijn fietsreis naar Rome in 2013

door Henk Boer

Week 4, Rome en terug en een terugblik

Het was natuurlijk een gemakkelijk tochtje van het meer van Bolsena rechtstreeks naar Rome.

Om ca. 4 uur kwamen we aan op prachtige camping Villa Flaminia. Toen we door de poort reden begon het net wat te spetteren! Onderweg hadden we nog het voorportaal van San Pietro gezien in Tuscania met Etruskische beelden?? En in de buurt van het meer van Vico heel veel hazelnootbomen, die naar ons idee toen ook geoogst werden. Ik feliciteerde Elsbeth met haar geweldige prestatie om met auto en caravan heelhuids via

ca. 20 campings in Rome gekomen te zijn en zij feliciteerde mij met mijn fietsprestatie.

De volgende dag fietsten we met wat bagage met zijn drieën naar het centrum van Rome, naar de knusse en gezellige wijk Trastevere, waar Elsbeth een appartement gehuurd had en waar onze dochter en haar vriend 's avonds ook zouden komen. Want de volgende 3 dagen zouden we Rome doen. Nou van het fietsen word je moe, maar van veel lopen door zo'n grote stad ook. We hebben Vaticaanstad, Colosseum, Forum Romanum, het Centro Storico met o.a. het Pantheon en de Trevifontein en Villa Borghese gedaan en na 3 dagen was onze unanieme mening dat Rome toch wel de culturele hoofdstad van Europa is! Een ontzettend grote hoeveelheid kunst, ruïnes en gebouwen! En ook ontzettend veel toeristen! Gelukkig kun je via elektronische reservering wat rijen mislopen, maar niet alles, helaas.

Ik zou ook voor 2 mensen van de fietsclub een kaarsje branden in de Sint Pieter. Maar omdat deze kerk gigantisch groot is, duurde het een hele tijd, voordat ik zeker wist, dat daar om de een of andere reden geen kaarsjes gebrand kunnen worden. Ook niet na navraag bij verschillende pastoors. Ik ben toen maar uitgeweken naar een hele mooie kerk in ons wijkje: de Santa Maria di Trastevere, een oude Romaanse

kerk aan een mooi Italiaans plein, met beroemde mozaïeken. Veiligheidshalve heb ik 3 kaarsen gebrand, 2 op afspraak en de derde voor iedereen die ik ken. Hiermee kreeg ik het gevoel dat mijn fietsreis beëindigd was. Een heel goed gevoel. Zondag gingen we met onze fietsen weer terug naar onze camping en vervolgens naar huis met auto en caravan. Na ruim 4 weken onderweg geweest te zijn gaf dat ook een heel goed gevoel. Terug naar Spijkenisse!!

Een terugblik:

We volgden de route van Hans Reitsma. We vonden de boekjes erg informatief en betrouwbaar op allerlei terrein. Of het nu om een kerkgevel, landschap, rotsformaties of de loop van een rivier ging, Reitsma maakte je erop attent. Omdat ik zonder bagage reed en om mijn vrouw iets attractiefs

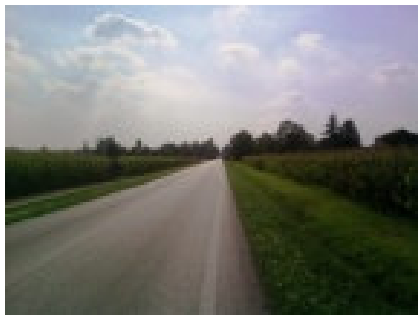

te bieden, heb ik de lengte van de dagetappes veranderd en sterk aangepast aan de overnachtingsplaatsen. Hierdoor hebben wij of overdag of 's avonds een lange keten van steden bezocht. Wij allebei kijken daar met erg veel plezier op terug en hebben heel veel historie voorbij zien trekken. Ook vonden wij verschillende steden een uiterst gezellige sfeer uitstralen zoals b.v. Tübingen, Heidelberg, Verona, Trento en Bolzano. Ferrara in de Po-vlakte vonden wij een leuke verrassing, met zijn kolossale

kasteel in het centrum van de stad. Ook was de ligging van vele door Reitsma genoemde campings erg mooi en handig dichtbij een stad of dorp.

De fietsroute:

Als het even kan, mijdt Reitsma de auto's. Hierdoor kom je soms op zeer kleine weggetjes of

fietspaden, soms niet geasfalteerd en is de juiste weg vinden nogal eens lastig. Niet altijd ging dat goed, maar globaal heb ik de route gevolgd. Ook vind ik een nadeel van een fietspad, dat deze erg vaak door de natuur gaat en niet door een dorp maar langs een dorp. Daarom volgde ik nogal eens de gewone weg. Twee keer zijn we bewust van de route gegaan: eerst bij Heidelberg (nostalgie) en daarna bij het Gardameer (door gebrek aan een camping op de route).

Mijn etappes waren gemiddeld ca. 90 km lang en in totaal heb ik in 19 fietsdagen 1800 km afgelegd. Na Bologna moest er vrij veel geklommen worden. Na Verona was het wegdek tot aan Rome matig tot slecht, vooral de strook waar je als fietser op moest rijden (tal van keren gerepareerd en gaten). Elsbeth had op haar weg exact dezelfde ervaring. Ook in Rome zelf en vooral in onze wijk was het wegdek ronduit slecht.

Het fietsen en de beleving van de tocht:

Ik gebruikte mijn crossfiets i.v.m. minder kans op lek rijden en dat is prima bevallen. Ik heb geen lekke band en geen enkel ander mankement gehad! Ik reed lekker en ook de hellingen kon ik goed aan. Na Castel del Piano werd ik wat moe. Hoewel ik erg van natuur en landschappen houd, zijn er vreemd genoeg weinig landschappen op mijn netvlies blijven hangen.

Ook heb ik weinig "gezellige" dorpjes met terrasjes gezien. Op een of andere manier hebben de steden toch meer indruk op mij gemaakt. Door het matige weer in Oostenrijk heb ik daar nauwelijks bergtoppen gezien. Na Merano reed ik dagenlang door uitgestrekte appelboomgaarden. Ook reed je daar langs het kunstmatig gestroomlijnde riviertje de Adige op een dijk. In de Po-vakte was het vooral op zondag doodstil. Bij de huizen en

boerderijen zag je geen hond, geen kip en geen mensen, helemaal niets. Alleen maar een vlakte met maïsplanten. Na Bologna heb ik op een vreemde manier het echte Toscaanse landschap niet ervaren (op de terugweg met auto juist weer wel?!?!). Toppers vond ik de etappe van Auer naar Torbole, in het dal van de Adige met prachtige bergformaties en van Siena naar Castel del Piano in Toscane met heel veel vergezichten. Dichtbij Rome werd het wat saai.

Samengevat:

Elsbeth en ik hebben een hele mooie en boeiende tocht gemaakt en het sluitstuk Rome, in de schitterende wijk Trastevere met de kinderen, was super!